

ภาพถ่ายแฟ้มชุด "ขาวเต"

นาย ตฤชฎา ชุมสวัสดิ์

ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาการถ่ายภาพ

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

ภาพถ่ายแฟชั่นชุด “ชาวเล”
FASHION PHOTOGRAPHY CHAO-LAY

นายกฤษฎา ชุมสวัสดิ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
ภาพถ่ายแฟชั่น ชุด “ชาวเล”
FASHION PHOTOGRAPHY CHAO – LAY

นายกฤษฎา ชุมสวัสดิ์
Mr.KRITSADA CHUMSAWAT

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..........วันที่..... 7/5/2557
(อาจารย์ ชัยวุฒิ พุ่มทอง)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ภาพถ่ายแฟชั่นในชื่อ “ชาวเล”
Fashion Photography Chao-lay

ชื่อ นายกฤษฎา ชุมสวัสดิ์
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2556
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ชัยวุฒิ พุฒทอง

บทคัดย่อ

งานภาพถ่ายชุดนี้เป็นงานภาพถ่ายประเภทแฟชั่น ที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ เอกลักษณ์ และวิถีชีวิตของชาวเลที่ข้าพเจ้าได้คลุกคลีมาตั้งแต่สมัยเด็ก และใช้ ผ้าปาเต๊ะซึ่งเป็นผ้าพื้นเมืองของภาคใต้มาประกอบในผลงานภาพถ่ายชุดนี้ ข้าพเจ้า ต้องการถ่ายทอดความงามของเสื้อผ้าพื้นเมืองนี้ โดยใช้นางแบบและสถานที่เป็นตัว นำเสนอเพื่อให้ผลงานออกมาอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ โดยใช้ กล้อง canon 5D mark II การจัดแสงด้วยกระจกสะท้อนและไฟแฟลช ผสมกับแสงธรรมชาติ และการปรับแต่ง ภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์พร้อมปริ้นส่งตามขนาดที่กำหนดให้

กิตติกรรมประกาศ

พ่อและแม่ สำหรับการสนับสนุนและกำลังใจ พระผู้ให้
อาจารย์ อู๋ อาจารย์ ชัยวุฒิ พุฒทอง สำหรับคำปรึกษาและแรงผลักดันที่ดี
และอาจารย์ ตรวจสอบผลงานทุกท่าน
พี่ ท็อป พี่ชายผู้ให้ทุกอย่าง สุดซึ้ง
เพื่อนๆ น้องๆ ญาติๆ กระจ่างทุกคนสำหรับการช่วยเหลือทุกทางขอบคุณไม่มีวันหมด ไม่อาจลืม
พี่ล้อ พี่สัน สำหรับคำชี้แนะ รุนใหญ่

คำนำ

งานภาพถ่ายแฟชั่นชุดนี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลและขั้นตอนของการทำงานไว้ใน ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ โดยงานที่ได้จากการวิเคราะห์ช่างภาพแฟชั่นบนท้องถนนและ ช่างภาพ ที่ถ่ายแฟชั่นของกลุ่มชนเผ่ากับสถานที่ นั้นๆ แล้วนำผลจากการวิเคราะห์มา สร้างเป็นผลงาน แฟชั่นในรูปแบบที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อโดยมีชาวเล เป็นหัวข้อของ ผลงาน โดยให้ความสำคัญ กับอารมณ์ ความน่าสนใจ ตลอดจนการนำเสนอเสื้อผ้าในแนวทาง ของงานแฟชั่น อีกทั้งยังสร้างการจกระบบในการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อผลสำเร็จที่จะออกมาและ เพื่อเป็นแนวทางต่อไปในการทำงานจริงในภายภาคหน้า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญ(ต่อ)	จ-ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.3 แนวคิดในการสร้างสรรค์	1
1.4 วัตถุประสงค์	1
1.5 ขอบเขตการทำงาน	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่	
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
2.1 ข้อมูล	3
2.2 อุปนิสัยของคนใต้	3-4
2.3 ความเชื่อ	5-6
2.4 ผ้าปาเต๊ะ	6-7
2.5 การประยุกต์ใช้	7
2.6 ที่มา	8
2.6.1 ภาพถ่ายแฟชั่น	8-9
2.6.2 ภาพถ่ายสตรีทแฟชั่น	9
2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลช่างภาพ	10
2.7.1 ประวัติ และผลงานWilliam J.Cunningham	10-12
2.7.2 ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Tommy Ton	13

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.7.3 ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Andrea Varan.....	14-15
2.7.4 ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Ayitey Hammand	16-17
2.7.4ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Ross garrett	18-19
2.7.5 ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Li Qi	20-21
2.7.6 ประวัติและวิเคราะห์ผลงาน Zuza Krajewska & Bartek Wiczorek.....	20-22
บทที่	
3 ขั้นตอนการทำงาน	25
3.1 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย	25
3.2 สถานที่ในการถ่าย	26-28
3.3 นางแบบ	29
3.4 ตัวอย่างเสื้อผ้า	30-31
3.4.1 ตัวอย่างเสื้อผ้า(เพิ่มเติม)	32
3.5 Make-up	33
3.6 ตารางการทำงาน	34
บทที่	
4 กระบวนการเลือกภาพแต่งภาพ	35
4.1 ตัวอย่างการเลือกภาพ	35-36
4.2 ตัวอย่างการตกแต่งภาพ	36-38
4.3 ตัวอย่างการจัดแสง	39
4.3.1 ตัวอย่างการจัดแสง 1	40
4.3.2 ตัวอย่างการจัดแสง 2	41
4.3.3 ตัวอย่างการจัดแสง 3	42
4.4 เบื้องหลังการทำงาน	43
บทที่	
5 ผลงาน	44-54

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่	
6 บทสรุป	55
6.1 สรุปผลงานทำงาน	55
6.2 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	55
6.3 ค่าใช้จ่าย	56
บรรณานุกรม	57
บรรณานุกรม(ต่อ)	58
ประวัติผู้เขียน	59

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1,2 ผ้าปาเต๊ะ	7
3,4 ผ้าบาติก	7
5 Bill Cunningham	10
6-9 ผลงานของ Bill Cunningham	11-12
10-11 ผลงานของTommy ton	13
12-17 ผลงานของ Andrea Varani	14-15
18-23 ผลงานของAyitey Hammand	16-17
24-31 ผลงานของRoss garrett	18-19
32-35 ผลงานของLi Qi	20-21
36-41 ผลงานของZuza Krajewska & Bartek Wiczorek	22-24
42-50 สถานที่ในการถ่าย	26-28
51-43 นางแบบ	29
54-60 ตัวอย่างเสื้อผ้า	30-31
61-63 ตัวอย่างเสื้อผ้าเพิ่มเติม	32
64-65 Make-Up	33
66 การเลือกภาพ	35
67-70 ตัวอย่างการแต่งภาพ	36-38
71-73 ตัวอย่างการจัดแสง	40-42
74 เบื้องหลัง	43
75-85 ผลงาน	44-54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

เนื่องจากข้าพเจ้ามีถิ่นฐานอยู่ภาคใต้และใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลานานจึงมีความคุ้นเคยกับชาวเลและอาชีพ ชาวประมง ประกอบกับการสนใจในภาพถ่ายประเภท แฟชั่นจึงมีความคิดที่จะสร้างผลงานภาพถ่าย แฟชั่นโดยใช้ผ้าปาเต๊ะ และบรรยากาศ สถานที่ที่ใกล้เคียงพร้อมสอดแทรกแนวคิดทัศนคติของ ข้าพเจ้า เข้าไปในงาน

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากพื้นเพของข้าพเจ้าเป็นคนใต้ ซึ่งเป็นจังหวัดที่ติดทะเล วิถีชีวิต การเป็นอยู่จึงเกี่ยวข้องกับทะเล ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะนำเอาแฟชั่นมา เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของกลุ่มคนเหล่านั้นเพื่อ นำเสนอ แฟชั่น เสื้อผ้าและวิถีชีวิตลักษณะนิสัยของกลุ่มคนเหล่านั้น

1.3 แนวคิดในการสร้างสรรค์

ช่วงเวลาพักผ่อนหลังจากทำงานของชาวเล

1.4 วัตถุประสงค์

ต้องการศึกษาข้อมูลของผ้าปาเต๊ะ วิถีชีวิตของชาวเล ศึกษาและวิเคราะห์ ภาพถ่ายแฟชั่นพื้นเมืองที่ถ่ายในสถานที่นั้นๆ

1.5 ขอบเขตการทำงาน

กล้อง canon 5D Mark II
เลนส์ 70-200 , 24-70 , 17-40
ภาพสี 16.54 x 23.39 จำนวน 11 ภาพ

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- ศึกษาข้อมูลที่จะทำ
- เตรียมอุปกรณ์ สถานที่
- ทดสอบแสงกับสถานที่จริง
- ร่างภาพ
- กำหนดวันถ่ายและตารางเวลา
- ถ่ายจริง
- ตกแต่งภาพ
- นำภาพไปอัด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนตั้งแต่การหาข้อมูล
เสนอหัวข้องานรวมทั้งความรู้ใหม่เพิ่มเติม และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ข้อมูล

ชาวเล คือ กลุ่มคนที่อาศัยบริเวณชายฝั่งและเกาะบางเกาะของภาคใต้ทาง
ด้านทะเลอันดามันมีชาวพื้นเมืองที่เรียกว่า ชาวเล หรือชาวน้ำจำนวนเป็น หมื่นคน
กลุ่มชาวเลมีสังคมภาษาพูดและขนบธรรมเนียมที่เป็นลักษณะ ของกลุ่มโดยเฉพาะ
ชุมชนชาวเลที่ใหญ่ที่สุดอยู่ที่เกาะหลีเป๊ะ ใน หมู่เกาะอาดัง หาดราไวย์ จ.ภูเก็ต เกาะสุรินทร์ จ.พังงา

2.2 อุปนิสัยของคนใต้

- คนใต้ชอบนับญาติหมายถึง ความสัมพันธ์ในสายสกุลเดียวกัน หรือมีความ เกี่ยวข้องกัน
บางถิ่นว่าเป็นดวง"กัน จึงมีการ"นับญาติ/ชมญาติ" หรือเรียกว่า "สาวย่าน"กันถึง
ก็จะรักกันอย่างเหนียวแน่น เมื่อมีงานหรือกิจกรรมใดๆ สำคัญก็จะกลับมา"รวมญาติ"กันอย่าง
พร้อมเพรียง

- คนใต้รักพวกแม้ว่าไม่ได้เป็นญาติกันตามชื่อแรก แต่คนใต้ช่วยกัน พุดภาษาเดียวกัน
จะเกิดการรวมกลุ่มกันผูกเกลอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อออกไปอยู่ต่างถิ่น ก็จะปรากฏ เห็นชัด
คนใต้มักรวมกลุ่มพบปะสังสรรค์เพื่อรู้จักกัน เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน ทำกิจกรรมเพื่อ
สาธารณะประโยชน์ และมีโอกาสที่จะ"ແหลงใต้" กันให้หรอยหัวอก ด้วย

- คนใต้รักภาคคนใต้ในภาพรวมเป็นคนที่มีความรู้สึกภาคภูมิใจสูง มีความหยิ่งและภูมิใจ
ในท้องถิ่นที่อยู่ รวมถึงการใช้ภาษาใต้ด้วย แม้ว่าจะออกไปอยู่ท้องถิ่นอื่นยังมีความภูมิใจลึกๆ
ว่าเขาเกิดมาเป็นคนใต้ นับว่าเป็นเอกลักษณ์ศักดิ์ศรีประการหนึ่ง

- คนได้ใจใหญ่ มีได้หมายความว่าหัวใจโตกว่าคนอื่น คำว่า ใหญ่หรือบางที ว่าใจนักเลง แต่มีใจนักเลงหัวใจไม่ เป็นคนกล้าได้กล้าเสีย ใจกว้างยอมเสียสละ เพื่อชื่อเสียง แม้ตัวเองจะต้องเสียผลประโยชน์ไปบ้าง เอาหน้าไว้ก่อน บางทีมีคนแซวว่า “ฉิบหายไม่ว่า ต้องการชื่อเสียง ” จริงหรือไม่ก็มีทราบ
- คนได้ไม่หวาน หมายถึงการพูด ไม่ใช่หมายถึงการเชื่อมแต่ประการใด บางคนว่าคนได้พูดหวาน สำเนียงหวานสั้นไม่มีหางเสียง อันนี้อาจมีส่วน อยู่บ้างนะ เพราะสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เป็นตัวกำหนด แต่ขอให้ดูกันที่ความจริงใจก็แล้วกัน ถ้าบอกว่าช่วยก็ช่วยจริงไม่ทิ้งกัน ถ้าบอกว่ารักก็รักจริงไม่หลอกกัน เป็นต้น ข้อนี้ไม่รวมถึง"การพูดออกทองแดง"
- คนได้หัวหมอ เป็นมุมมองหนึ่งของคนต่างถิ่นคงเป็นเพราะว่าคนใต้มักไม่ยอม ลงหัวให้ ใครง่าย ๆ ซึ่งความจริงลักษณะคนหัวหมอก็คือ การที่มีความคิด อ่านทันคน รู้มากจึงไม่ยอมสยบ ใ้กับความอยู่ดีศรีธรรมทั้งปวงอย่างง่ายนั่นเอง
- คนใต้ชอบความเป็นอิสระ เป็นลักษณะหนึ่งของคนภาคใต้ อาจสืบลักษณะ นิสัยมาจาก โบราณที่คนใต้ปกครองตนเองมาโดยตลอดสมัยประวัติศาสตร์ ด้วยเป็นดินแดนไปกลศูนย์กลาง การปกครอง จึงสร้างสมคุณลักษณะ ต้องพึ่งตนเอง ทำให้หยิ่งและรักศักดิ์ศรีของมาตุภูมิ เกิดค่านิยมช่วยเหลือ ตนเองมากกว่าแบมือขอคนอื่น
- คนใต้รักศักดิ์ศรี พฤติกรรมนี้เกิดจากลักษณะรวมๆ หลายอย่างที่กล่าวมาแล้ว จึงเกิดความ ภูมิใจในสถานะเช่นนั้น จึงไม่แสดงพฤติกรรมใดๆ ที่ทำให้คนอื่น ดูถูกประณามท้องถิ่นของตน เราจึงเห็นคนใต้ที่เป็นขอทานหรือโสเภณี น้อยนิดโดยสถิติ เป็นต้น
- คนใต้เชื่อเรื่องกรรม ความเชื่อดังกล่าวคงสืบเนื่องมาจากศาสนาที่สืบทอด มาถึงลูกหลาน อันเป็นเหตุปัจจัยไม่ไห้คนทำชั่วเพราะกลัวกรรมสนอง ศัพท์ภาษาถิ่นที่ว่า"ใช้ชาติ" จะเป็น คำตอบของความเชื่อของคนใต้เป็นอย่างดี เป็นวัฒนธรรมความเชื่อที่ว่าผลมาจากเหตุ นั่นเอง

2.3 ความเชื่อ

- ลอยเรืออารีปาจัก

สำหรับ พิธีลอยเรือ (งานลอยเรือชาวเล) หรือ “งานลอยเรืออารีปาจัก” นั้นถือว่าเป็นงานพิธีสำคัญของชาวเลอุรักลาโวจ ที่จะจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 และ เดือน 11 ของทุกปี ซึ่งนับว่าเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านฤดู ในเดือน 6 เป็นการ เปลี่ยนผ่านจาก ฤดูร้อนเป็นฤดูฝน และในเดือน 11 เปลี่ยนจากฤดูฝนเป็นฤดูร้อน นั่นเอง (ทางภาคใต้มีเพียง 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน และฤดูฝน)

ชาวเลมีความเชื่อว่าการทำพิธีลอยเรื่อนั้นเป็นการสะเดาะเคราะห์เพื่อให้สมาชิกในหมู่บ้านรอดพ้นจาก สิ่งชั่วร้ายทั้งปวงด้วยการขออำนาจจากผีหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำหมู่บ้านให้ช่วยขับไล่สิ่งอัปมงคลให้ลอยออกไป รวมถึงเป็นการแสดงความขอบคุณที่สิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ช่วยคุ้มครองพวกเขาให้อยู่รอดปลอดภัยตลอดฤดูมรสุม โดยใช้เรือเป็น พาหนะบรรทุก สิ่งชั่วร้ายออกไปแล้วปล่อยให้ไหลไปตามสายน้ำ

- แม่ย่านาง

แม่ย่านาง หรือ แม่ย่านางเรือ หมายถึง ผีหรือเทพผู้หญิง ที่สิงสถิตอยู่ประจำ เรือแต่ละลำ เจ้าของเรือจะมีความเชื่อว่า เรือทุกลำเป็นเพศหญิง โดยมี แม่ย่านาง สิงสถิตอยู่ที่หัวเรือ และอาจเป็นผู้นำโชคหรือความหายนะมาสู่เรือของตนได้ ดังนั้น จึงมีการเคารพ กราบไหว้ และทำพิธี บวงสรวงเช่นไหว้แม่ย่านาง ตั้งแต่เริ่มต้น การสร้างเรือ (ต่อเรือ-ซุดเรือ) ต้องดูฤกษ์ยามยามดี ก่อนที่จะนำเรือลงสู่น้ำครั้งแรก และระหว่างออกเรือทำกิจการต่างๆ เชื่อว่าจะนำโชคชัยมา สู่เรือ และทำให้กิจการ ประสบความสำเร็จ ด้วยดีผู้ประกอบอาชีพประมง จำเป็นต้องใช้เรือเป็นพาหนะในการจับสัตว์น้ำ ก่อให้เกิดพิธีกรรมเกี่ยวกับเรือ ตั้งแต่การซุดเรือ การต่อเรือ และการ ใช้เรือ ชาวประมงถือว่าส่วนสำคัญของเรือคือ โขนหัวเรือ และท้ายเรือ โดยเฉพาะโขนหัวเรือ ซึ่งหมายถึง ไม้ที่ทำมุมตั้งขึ้นจากกระดูกงูของเรือ ส่วนใหญ่โขนเรือ จะทำด้วยไม้

ตะเข็บทองทำหน้าที่ยึดกระดานต่อเรือทั้งลำส่วนของโขนหัวเรือ จะต้องติดตั้งอย่าง แข็งแรงที่สุด เนื่องจากเป็นส่วนที่จะรองรับแรงกระแทกจากคลื่น หรือการชนกับ สิ่งต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

ที่สำคัญคือเชื่อว่า โขนหัวเรือ เป็นที่สิงสถิตของ แม่นางเรือ ซึ่งประจำเรือแต่ละลำ มีหน้าที่ ปกป้องรักษาเรือ ให้ปลอดภัยทั้งปวง และเอื้ออำนวยให้เรือที่ใช้ทำมาหากิน ประสบความสำเร็จ เจริญรุ่งเรืองดังนั้น ผู้เป็นเจ้าของเรือ จึงมีประเพณีเช่นไหว้ แม่นางเรือ ในโอกาสต่างๆ เช่น เมื่อต่อเรือแล้วเสร็จ ก่อนนำเรือลงน้ำ หรือหลังจาก นำเรือขึ้นคาน เพื่อซ่อมแซม หรือทำพิธี ก่อนออกเรือจับปลาในฤดูกาลใหม่ หรือใน ฤดูกาลที่สามารถจับปลาได้มากเป็นพิเศษเครื่อง เช่นไหว้แม่นางเรือของชาวประมง ประกอบด้วย อาหารคาวหวาน น้ำ สุรา ผลไม้ต่างๆ ดอกไม้ ธูปเทียน พวงมาลัยดอกไม้ และมีผ้าแดง ผ้าขาว หรือใช้ด้ายดิบ สำหรับผูกโขนหัวเรือ เพื่อเป็นสิริมงคล อาจมีการ นำผ้าเยื่อไม้สีต่างๆ เช่น สีแดง เขียว เหลือง ผูกโยงกับโขน หัวเรือ ด้วย เชื่อว่า เป็นการ แต่งตัวเพื่อความสวยงามให้แก่ แม่นางเรือ

2.4 ผ้าปาเต๊ะ

คำว่าปาเต๊ะ เป็นภาษามลายู ส่วนคำว่าบาติก เป็นภาษาอินโดนีเซีย ปาเต๊ะมาจากคำว่า บาติก เป็นภาษาอินโดนีเซียใช้เรียกผ้าที่เขียนลวดลาย ด้วยเทียน (Wax Writting) หมายถึง ผ้าที่ เขียนด้วยขี้ผึ้ง และข้อมสีสีจะไม้ ซึมเข้าไปใน บริเวณที่ เขียนหรือกันด้วยขี้ผึ้งถ้าต้องการหลายสี ต้องอาศัยวิธีการ ข้อมหลาย ครั้งตลอดจน ระบายสีในบางส่วน จึงจะได้ผ้าที่มีลวดลายสวยงาม

แหล่งกำเนิดของผ้าปาเต๊ะ มีการทำปาเต๊ะในชวา อินเดีย จีน แต่ละแห่งจะมีวิธีการแตกต่างกันเล็กน้อย โดยเฉพาะที่เกาะชวากการทำผ้าปาเต๊ะมีเทคนิคสูงมาก โดยเฉพาะลวดลายการข้อมสี ตลอดจนเนื้อผ้าอินโดนีเซียจึงได้รับการ ยกย่องว่าเป็นปาเต๊ะชั้นสูง (Classical Batik) ส่วนในประเทศไทยจะปรากฏให้เห็นกันมาก ในภาคใต้ตอนล่าง

2.5 การประยุกต์ใช้

ใช้ทำผ้านุ่ง หรือตัดเป็นเครื่องแต่งกาย เช่น ชุดทำงาน ชุดนอน เสื้อคลุมอาบน้ำกางเกงหรือกระโปรงแบบลำลอง เสื้อแบบต่างๆ นอกจากนี้ยังทำผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดปาก ผ้ารองจาน ผ้าพันคอ ผ้าโพกศีรษะ

เป็นผ้าที่มีการออกแบบลวดลายตามจินตนาการของผู้ทำโดยการใช้เทียนปิด ส่วนที่ไม่ต้องการให้มีสีแล้วระบาย หรือย้อมส่วนที่ต้องการให้สีติด ผ้าชนิดนี้มีการใช้อย่างแพร่หลายในภาคใต้ของไทย ต่างจากผ้าบาติก ผ้าบาติกจะมีวิธี การทำคล้ายๆ กันแต่ลวดลายของผ้าบาติกจะน้อยกว่า สามารถสังเกตได้ง่ายคือ ถ้าผ้ามีลาย 2 ลาย ขึ้นไปเรียกว่าผ้าปาเต๊ะ

รูปที่ 1,2 ผ้าปาเต๊ะ

รูปที่ 3,4 ผ้าบาติก

2.6 ที่มา

2.6.1 ภาพถ่ายแฟชั่น

ประวัติศาสตร์ภาพถ่ายแฟชั่น

เรื่อง ประวัติศาสตร์การถ่ายภาพแฟชั่น เขียนโดย aidan o'rouke เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำเนิดภาพถ่ายแฟชั่นของแต่ละยุคสมัย ที่เกิดจากสังคม วัฒนธรรม และความขัดแย้งในช่วงแรกเริ่มของแฟชั่นนั้นยุคแรกได้รับอิทธิพลมาจาก ภาพวาด อย่างเช่นงานของ Baron de meyer จะใช้เทคนิค soft focus lens คล้ายๆกับการเพ้นต์ดีง รูปภาพ ในสร้างองค์ประกอบ มีการใช้ความแวววาว ของเครื่องประดับ และโลหะ มาเป็นส่วนประกอบของผลงาน ต่อมาช่างภาพอีกคนหนึ่งชื่อ Steichen ซึ่งได้ริเริ่มการเอาฟอร์มสี่เหลี่ยมมาจัดวางเป็นองค์ประกอบ โดยมองภาพออกมาเป็น bounding-box และมีการใช้แสงที่มาจากหลายทิศทาง ทำให้เกิดความน่าสนใจในภาพมากขึ้น George hoyningen-huene เป็นช่างภาพที่มีความโด่งดัง ในยุคนั้นเป็นอย่างมาก ซึ่งงานของเขาจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดแสง และเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ และเขายังได้ร่วมงานกับ นิตยสาร Harper's Bazaar ด้วย และเขายังมีเพื่อนที่ชื่อ horst p horst เป็นช่างภาพเช่นเดียวกัน ซึ่งมีการนำท่าทางของงานประติมากรรมในยุคของกรีกมาประยุกต์ ในงานภาพถ่าย เช่นการโพสท่าทางของนางแบบ ก็เอามาจากท่าทางของงานประติมากรรม งานที่ได้ออกมาจึงดูมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ต่อมาภาพหลังก็ได้มีช่างภาพที่ชื่อ Cecil Beaton ซึ่งเขาได้นำสไตล์ความ classical ของ horst มาใช้ เขามี ไอเดีย ที่แปลกใหม่ในการโพสท่าของนางแบบ ซึ่งเขาใช้คำว่าเกินความเป็นจริง งานของเขาจะเน้น รูปร่าง รูปทรง เป็นทรงใหญ่ ในผลงานจึงทำให้ผลงานของเขาจะแหวกแนวยุคก่อนๆมาก จึงทำให้ไม่เป็นที่ถูกใจของเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเขาพยายามที่จะละทิ้งรูปแบบต่างๆ ทั้งหมดที่ผ่านมา เพื่อมอง หาแนวทางแห่งความเป็นจริงของเขาเอง จนกระทั่งสิ้นสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้งานแฟชั่นไม่ได้ ได้รับความสนใจมากนักเท่าที่ควร จนกระทั่ง Dior เข้ามาปลุกกระแสความหรูหราอีกครั้ง จากนั้น Norman pakinson ได้เปลี่ยนแปลงท่าโพสแบบเดิมๆ เปลี่ยนมุมมองออกไปโดยมองว่าอยากเห็น มุมมองอื่นๆของสตรีซึ่งหลังสงครามโลก สตรีมีความแข็งแกร่งมากขึ้นหลังจากนั้นภาพถ่ายในยุคต่อมา จะนิยมทำภาพให้มีความบิดเบี้ยว เกินจริง ในชีวิตประจำวันซึ่งคำที่เขานิยามพูดให้กับนางแบบว่า Art out หมายถึง การหยุดทำอะไรที่มันเป็นสิ่งที่ล้ำสมัยได้แล้ว เป็นยุคของ neoclassicism สิ่งล้ำหลังจะถูกแทนที่ด้วยสิ่งใหม่ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างจะเต็มไปด้วยสีสันเสมอ ทำให้วงการแฟชั่นเปลี่ยนไปเป็นอย่างมาก ในยุคของ Post modern ก็ยังมีช่างภาพบางคนที่น่าแนวความคิดเดิมมา ผสมผสานกับแนวความคิดใหม่ เช่น lillian Bassman และ louise dahi-wolff และคนอื่นๆ ซึ่งเป็นคนสำคัญในวงการแฟชั่น เขาเหล่านั้นได้ใช้เทคนิคการทำภาพให้เบลอ และเทคนิคของการครอปภาพ และเรื่องของเทคนิคการใช้ฉากขาวสรุปเกี่ยวกับเรื่องของภาพถ่ายแฟชั่นในแต่ละยุคสมัยการถ่ายภาพแฟชั่น ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ยุคสมัย จนกระทั่งยุคปัจจุบันมุมมองของช่างภาพที่มีการจัดวางองค์ประกอบ

ลงไปในรูปแบบให้สวยงาม และที่สังเกตได้รูปภาพมีความเจริญเติบโตขึ้นจนถึงขีดสุดและแต่ละยุคสมัยก็จะมีการทำรูปภาพตามความคิดช่างภาพที่มีความแปลกใหม่

ที่มา <http://www.photoartcmu.com/sites/default/files/paper%20fashion%20history%20.pdf>

2.6.2 ภาพถ่าย street fashion

street photography

คือการถ่ายที่เน้นเรื่องราวของผู้คนในเมือง การใช้ชีวิตประจำวันของคนบนท้องถนนโดยภาพจะเล่าเรื่องราวของการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นๆอย่างตรงไปตรงมา

street fashion photography

การถ่ายภาพแนวสตรีทแฟชั่นกำเนิดขึ้นตั้งแต่ยุคปี 1905 (พ.ศ. 2448 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 5) โดยจะเป็นภาพถ่ายกลุ่มคนในเมืองที่มีการแต่งตัวตามยุคสมัยนั้น ช่างภาพที่มีชื่อเสียงในการถ่ายภาพประเภทนี้คือ Bill Cunningham ช่างภาพชาวอเมริกา

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลข้างภาพ

2.7.1 Bill Cunningham

รูปที่ 5 bill Cunningham

ที่มารูป <http://we-are-awesome.com/blog/bill-cunningham-new-york-trailer/>

William J. Cunningham เขาเกิดในปี 1929 เป็นช่างภาพของ นิวยอร์กไทมส์ และเป็น ที่รู้จักกันดีว่าเป็นช่างภาพแคนดิดสตรีท คือการถ่ายแฟชั่นของคนบนท้องถนน แคนนิ่งแฮมได้ลาออกจากรมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ในปี 1948 และย้ายไปอยู่นิวยอร์ก ที่เขาเริ่มทำงาน ในการโฆษณาไม่นานหลังจากที่เขา ลาออกจากรางานของเขาเองเขาได้ กลับไปยังนิวยอร์กอีกครั้งและได้งานเขียนที่ ชิคาโกทริบู ในช่วงหลายปีของเขาในฐานะนักเขียน เขามีส่วนสำคัญในวารสารศาสตร์ แฟชั่นต่างๆ ขณะที่ทำงาน ที่ทริบูน เขาเริ่มถ่ายภาพแฟชั่นบนท้องถนน ของนิวยอร์กซึ่งส่งผล ให้งานของเขาได้รับโอกาส Greta Garbo เขาได้ตีพิมพ์ภาพของเขาอย่างกระตือรือร้น ในเดือน ธันวาคม 1978 ซึ่งในเวลาต่อมามันก็กลายเป็นเรื่องปกติ บรรณาธิการของเขา Arthur Gelb ได้เรียกภาพเหล่านี้ว่า “จุดเปลี่ยนของกาลเวลา” เพราะว่าเป็นครั้งแรกที่ รูปภาพบนกระดาษเป็น รูปที่หลากหลาย คนรู้จักกันดีเดินถ่ายภาพบนถนนใน แมนฮัตตันทุกวันรูปของเขา ส่วนใหญ่เขา บอกว่าเขาไม่เคยตีพิมพ์เลย ช่างออกแบบ Oscar de la Renta บอกว่า “มีมากกว่าคนอื่นในเมืองที่เขามีประวัติภาพรวมของช่วง 40 หรือ 50 ปีของนิวยอร์ก” มันเป็นขอบเขตรวมชีวิตแฟชั่นของนิวยอร์กแม้ว่าเขา จะได้ทำอาชีพช่างภาพที่ไม่ คาดคิดคาดฝัน ได้เป็นทั้งช่างภาพถ่ายคนดังแห่งปีของนิวยอร์ก” David Rockefeller, Brooke Astor ได้เชิญเขา เข้าร่วมใน งานฉลองวันเกิดครบ 100 ปี และเขาเป็นแขกสมาชิกสื่อผู้มีเกียรติคนเดียวเท่านั้นใน ปี 2008 เขาได้รับรางวัล chevalier dans l'ordre des Arts et des Lettres โดย กระทรวงวัฒนธรรม ฝรั่งเศส

ที่มา <http://www.zeitgeistfilms.com/billcunninghamnewyork/aboutbill.html>

ผลงาน

รูปที่ 6 Photographer File, PR50

ที่มา <http://behindthescenes.nyhistory.org/bill-cunningham-sees-the-whimsy-in-new-yorks-fashion-and-artchitecture/>

รูปที่ 7 Period dress juxtaposed with a modern-day (in the 1960's) subway car

ที่มา <https://picomeanslittle.com/blog/page/2/>

รูปที่ 8 General Motors Building New-York Historical Society,
Photo Bill Cunningham 1968-1976

ที่มา <http://www.details.com/blogs/daily-details/2014/03/bill-cunningham-new-york-historical-society-exhibit.html>

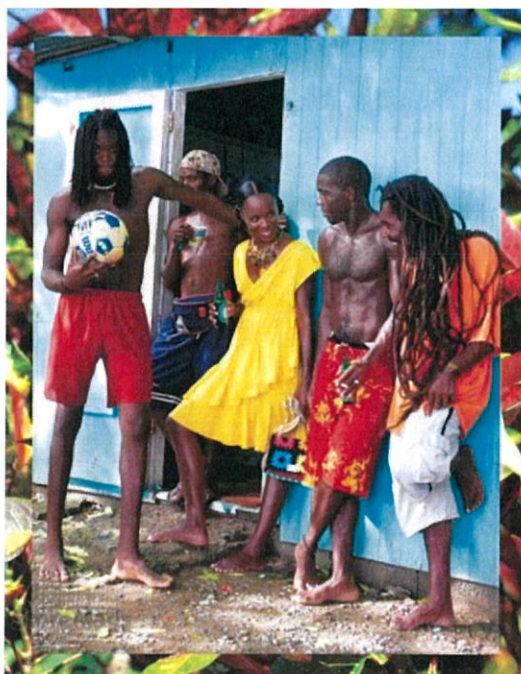
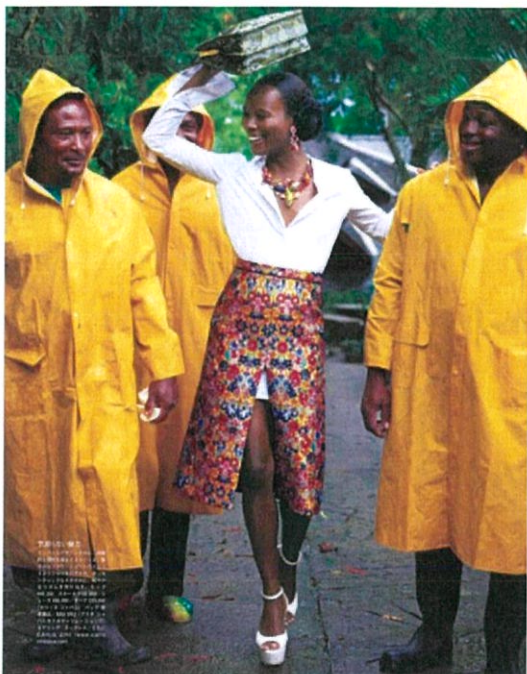

รูปที่ 9 Isabella Blow photographed by Bill Cunningham

ที่มา <http://latimesblogs.latimes.com/alltherage/2011/03/before-cobra-snake-or-the-sartorialist-there-was-bill-cunningham-1.html>

2.7.2 Tommy Ton

Tommy Ton เป็นช่างภาพชาวแคนาดา เป็นที่รู้จักกันสำหรับแฟชั่น บล็อกของ Jak & Jil เขาเป็นช่างภาพแฟชั่นสไตล์สตรีท งานส่วนใหญ่ของเขา จะเป็นการถ่ายภาพแฟชั่นกับสถานที่และกลุ่มคนในสถานที่นั้นๆ และแบบของเขา จะไม่มีการโพสแบบหวือหวาโดยเน้นให้แบบกลมกลืนกับสถานที่ โดยส่วนใหญ่งานของเขาจะใช้แต่แสงธรรมชาติ

รูปที่ 10, 11 Snapshot: Shala Monroe By Tommy Ton For Vogue Japan December 2011
ที่มา <http://fashionbombdaily.com/2011/12/01/snapshot-shala-monroe-by-tommy-ton-for-vogue-japan-december-2011/>

วิเคราะห์

tommy ton จะเน้นที่อารมณ์และความเป็นธรรมชาติของแบบ โฟสที่ไม่หวือหวามาก เสมือนแบบเป็นชาวบ้าน ส่วนโลเคชั่นก็ไม่ได้บ่งบอกถึงสถานที่นัก

Andrea Varani

เขาเกิดในในฟลอเรนซ์อิตาลี เขาเริ่มต้นเป็นช่างภาพแฟชั่นในขณะที่เขา อายุเพียงจะ 20 ปี หลังจากนั้นเขาก็เริ่มมีผลงานในนิตยสารชั้นนำ เช่น Mondo Uomo ,Vogue Y ,Vogue Gioiello

รูปที่ 12-15 STELLA JEAN'S AFRICAN PRINT DRESSES FEATURED IN DIVAMODA MAGAZINE FEBRUARY 2013 (นำเอาเสื้อผ้าพื้นเมืองของแอฟริกามาใช้)

รูปที่ 16-17 STELLA JEAN'S AFRICAN PRINT DRESSES FEATURED IN DIVAMODA MAGAZINE FEBRUARY 2013 (นำเอาเสื้อผ้าพื้นเมืองของแอฟริกามาใช้)

ที่มา <http://www.shaddersafrica.com/stella-jeans-african-print-dresses-featured-in-divamoda-magazine-february-2013/>

วิเคราะห์

Andrea Varani งานของเขาจะมีท่าโพสที่ดูนิ่งๆ แต่ใช้เสื้อผ้าและสถานที่ในการเล่าเรื่อง และเลือกใช้แสงธรรมชาติในการถ่ายภาพผลงานชุดนี้

Ayitey Hammand

เป็นช่างภาพชาวกานาถ่ายทั้งแฟชั่นและวิถีชีวิตในกานา

รูปที่ 18-21 SUN GODDESS in FASHION Ghana.com magazine Nov 2013(นำเอาลายผ้าพื้นเมืองของกานามาใช้)

รูปที่ 22-23 SUN GODDESS in FASHION Ghana.com magazine Nov
2013(นำเอาลายผ้าพื้นเมืองของกานามาใช้)

ที่มา <http://www.fashionghana.com/site/fashion-shoot-sun-goddess/>

วิเคราะห์

Ayitey Hammand มีเอกลักษณ์ในการใช้แบบที่เป็นคนพื้นถิ่น ประกอบกับเสื้อผ้าที่
และเครื่องประดับที่เป็นเฉพาะอยู่แล้วในการสร้างผลงาน การโพสของแบบจะเป็นท่า
โพสที่ไม่หวือหวามาก ฉากหลังเป็นพื้นที่จริงแต่มีความทันสมัยอยู่ การจัดแสงเป็นการ
ผสมกันระหว่างไฟแฟลชและแสงธรรมชาติ

Ross garrett

เกิดในแอฟริกาใต้เขาเป็นทั้ง portrait และ fashion ในวัย 33 ปีเขาได้รับรางวัล AFI Best Fashion Photographer Award ปี 2012 ปัจจุบันเขาได้ถ่ายให้กับนิตสารหลาย ฉบับในแอฟริกาใต้

รูปที่ 24-27 JOZI MABONENG SHARLEEN DZIIRE BY ROSS GARRETT FOR ELLE SOUTH AFRICA (JANUARY 2013) (นำเอาลายผ้าพื้นเมืองของแอฟริกาใต้มาใช้)

รูปที่ 28-31 JOZI MABONENG SHARLEEN DZIIRE BY ROSS GARRETT FOR ELLE
SOUTH AFRICA (JANUARY 2013) (นำเอาลายผ้าพื้นเมืองของแอฟริกาใต้มาใช้)

ที่มา <http://www.omowrites.com/category/editorial/>

วิเคราะห์

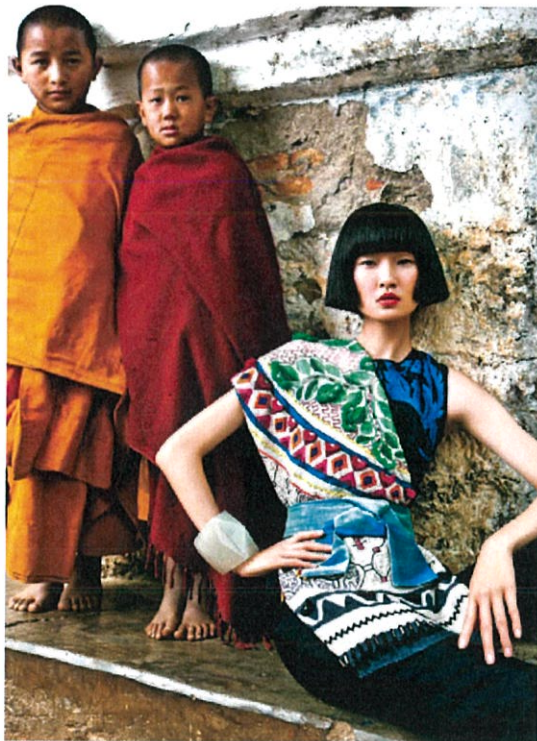
Ross garrett มีองค์ประกอบภาพที่น่าสนใจ ถึงแม้จะดูรกจนสายตาแต่เสื้อผ้ายังคง น่าสนใจอยู่ การคุมโทนสีของภาพเมื่อเสื้อผ้ากับแบบเข้าไปอยู่ในฉากที่มีสีสั่นแล้ว ก็ยังสามารถคุมโทนสีได้ ดูเป็นธรรมชาติดี

Li Qi

เขาเกิดในซีอานและอาศัยอยู่ในเซี่ยงไฮ้ เขาชอบการถ่ายภาพพอร์ตเทรตและ
การถ่ายภาพแนวสารคดีมาก เขาเคยกล่าวไว้ว่า “ I would caress everyone by camera ”

รูปที่ 32-33 TO THE EAST in vogue china(April 2013)
(นำเอาเสื้อผ้าพื้นเมืองของแถบอินโดจีนมาใช้)

รูปที่ 34-35 TO THE EAST in vogue china (April 2013)
 (นำเอาเสื้อผ้าพื้นเมืองของแถบอินโดจีนมาใช้)
 ที่มา <http://fashionistas.com.gr/article.asp?id=5975>

วิเคราะห์

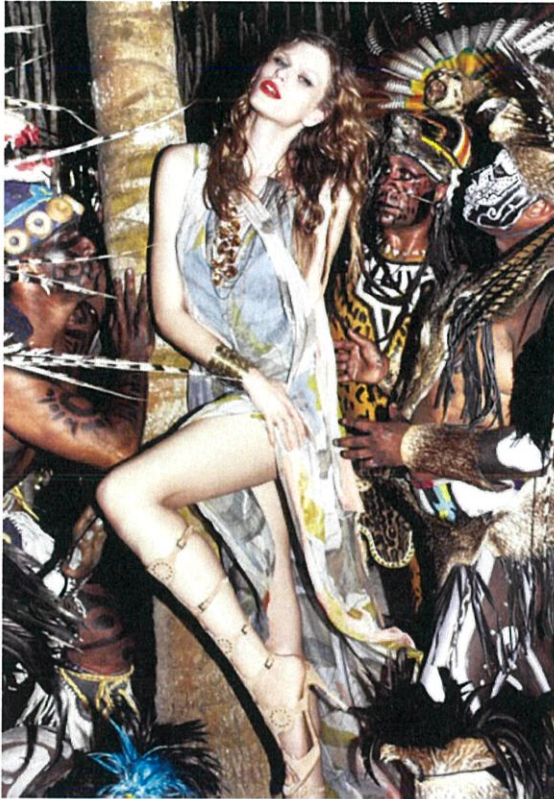
Li Qi สามารถจัดเอาแฟชั่นเสื้อผ้าให้เข้ากับฉากหลังที่เป็นที่มาของเสื้อผ้าได้ดี และนำเสนอออกมาให้เสื้อผ้าดูน่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ดึงความสนใจไปจากฉาก หลังเลย

Zuza Krajewska & Bartek Wiczorek

Zuza Krajewska เกิดในปี 1975 Bartek Wiczorek เกิดในปี 1979 ทั้งคู่เป็น สามีภรรยา ชาวโปแลนด์แถมยังเป็นนักออกแบบแฟชั่นและช่างภาพที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ปัจจุบันเขาทำงานให้กับ Quest, Twój Styl, Elle

รูปที่ 36-37 MODA in Pani Magazine
(July 2011) (ถ่ายกับกลุ่มคนพื้นถิ่น)

รูปที่ 38-39 MODA in Pani Magazine
(July 2011) (ถ่ายกับกลุ่มคนพื้นถิ่น)

รูปที่ 40,41 MODA in Pani Magazine
(July 2011) (ถ่ายกับกลุ่มคนพื้นถิ่น)

ที่มา <http://models.com/work/pani-magazine-moda-monika>

วิเคราะห์

จุดเด่นคือการดึงคาแรคเตอร์ของชนเผ่าพื้นถิ่นออกมา คือการเต้ารำ การฉลองกัน โดยจะสอดคล้องกับความสามารถของชุด การสร้างจุดเด่นในงานเช่น การเด่นของตัวแบบ และสีสันทันที่ต่างออกไป อีกทั้งในด้านการใช้ไฟแฟลชเพื่อให้เกิดปะทะขึ้นที่ตัวแบบจึงทำให้การนำเสนอเสื้อผ้าดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

บทที่ 3

ขั้นตอนการทำงาน

3.1 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย

เนื่องจากผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการฉากหลังที่เป็นหมู่บ้านชาวประมง ที่มีถิ่นอาศัยอยู่ติดทะเล โดยสถานที่นั้นต้องมีระยะทางที่ไม่ไกลมาก ข้าพเจ้าจึงศึกษาสถานที่จากบุคคลรอบข้างและทางอินเทอร์เน็ต และสรุปได้ว่ามีสถานที่ทั้งหมด 3 ที่คือ อำเภอ บ้านแหลม อำเภอลำลูกกา จังหวัดเพชรบุรี และ หมู่บ้านช่องแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งข้าพเจ้าได้ไปสำรวจสถานที่ทั้ง 3 มาแล้ว พบว่า หมู่บ้านช่องแสมสาร เป็นสถานที่ที่ตรงตามเป้าหมายที่ข้าพเจ้าวางไว้ที่สุด

การเดินทางไปถ่ายทำให้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง ถึงที่พัก ข้าพเจ้าต้องการใช้รถทั้งหมด 2 คัน สำหรับทีมงานทั้งหมด 9 คน พร้อมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ ทั้งหมดการทำงานครั้งนี้ต้องใช้เวลาทั้งหมด 2 วัน ข้าพเจ้าจึงเลือกที่พักที่ใกล้สถานที่ถ่ายทำมากที่สุดเพื่อสะดวกต่อการเดินทางไปถ่ายทำ

3.2 สถานที่ในการถ่าย

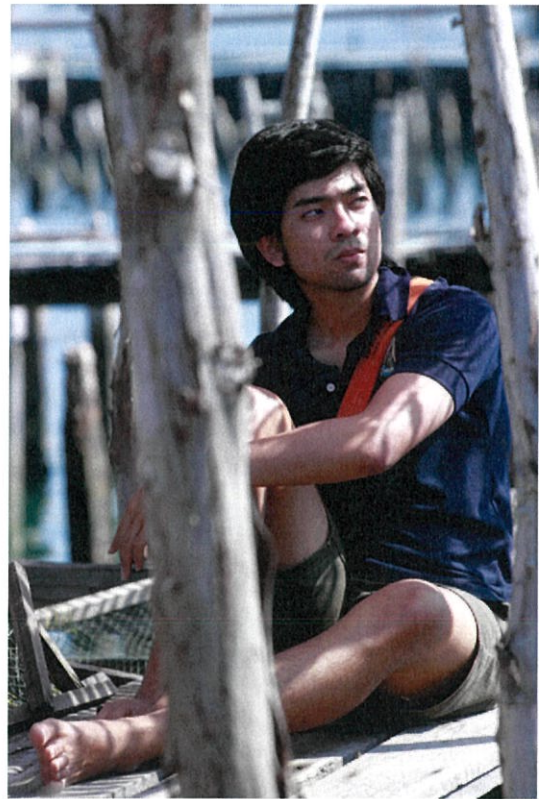
หมู่บ้านช่องแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
มุมต่างๆพร้อมคนประกอบ

รูปที่ 42 ภาพสถานที่ในการถ่าย

รูปที่ 43-46 ภาพสถานที่ในการถ่าย

รูปที่ 47-50 สถานที่ในการถ่าย

3.3 นางแบบ

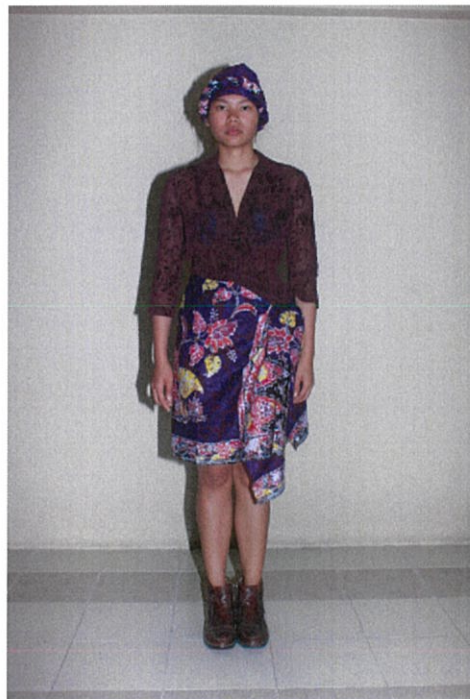
รูปที่ 51-53 นางแบบ

ชื่อ ราดูวา แอลมาบรู๊ค

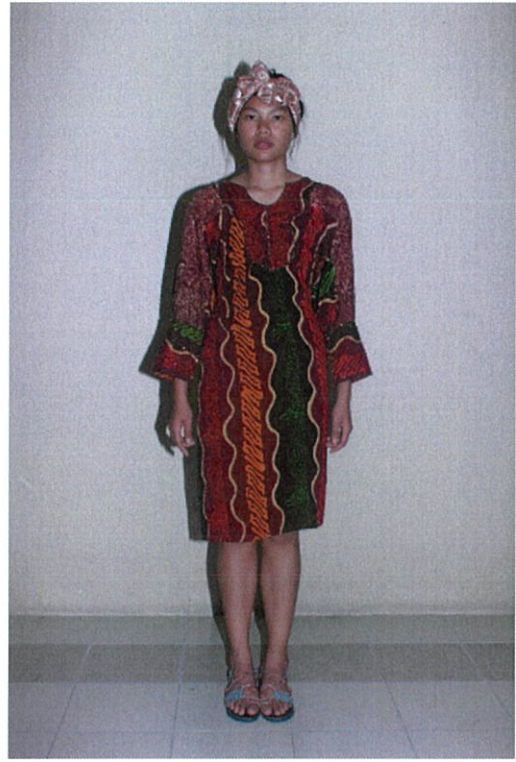
ส่วนสูง 173 น้ำหนัก 49 รองเท้า 39

สัดส่วน 32 24 35

3.4 ตัวอย่างเสื้อผ้า

รูปที่ 54-57 ตัวอย่างเสื้อผ้า

รูปที่ 58-60 ตัวอย่างเสื้อผ้า

3.4.1 ตัวอย่างเสื้อผ้า(เพิ่มเติม)

รูปที่ 61-63 ตัวอย่างเสื้อผ้า(เพิ่มเติม)

3.5 Make-up

รูปที่ 64

รูปที่ 65

3.6 ตารางการถ่ายทำ

วันเสาร์ ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557

- 8:30 น. ทีมงานทุกคนพร้อมกันที่โรงอาหาร
- 9:00 น. ออกเดินทาง
- 11:30 น. ถึงที่พัก รับประทานอาหารและเริ่มแต่งหน้า
- 14:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 1
- 15:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 2
- 16:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 3
- 17:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 4
- 18:00 น. เป็นต้นไป พักผ่อน

วันอาทิตย์ ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

- 6:00 น. เริ่มแต่งหน้า
- 7:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 5
- 8:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 6
- 9:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 7
- 10:00 น. พักกอง
- 14:00 น. เริ่มถ่ายช็อตที่ 8
- 15:00 น. เก็บของออกจากที่พักเดินทางกลับ

บทที่ 4

กระบวนการเลือกภาพแต่งภาพ

4.1 ตัวอย่างเกณฑ์การเลือกภาพ

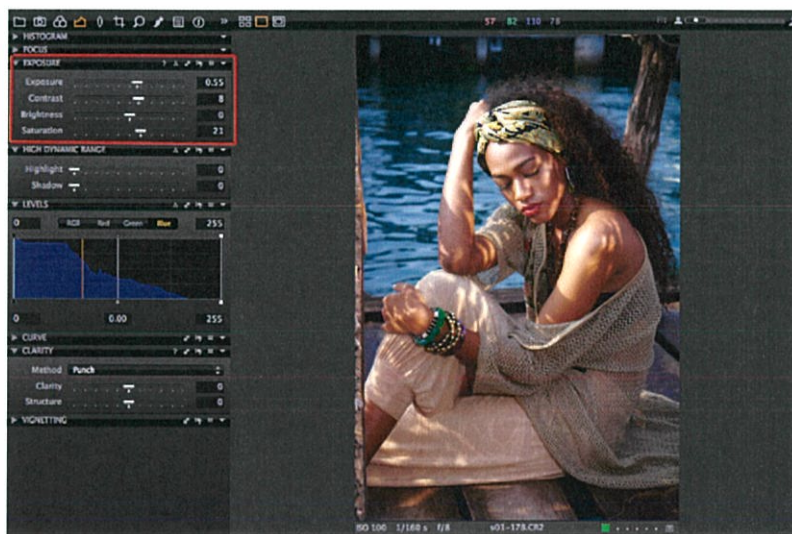
รูปที่ 66 การเลือกภาพ

เกณฑ์ในการเลือกรูปของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็น 3 หลักการพิจารณา
 คือ 1. องค์ประกอบของภาพ 2. ท่าทางและอารมณ์ 3. ความสมบูรณ์ในการนำเสนอ เสื้อผ้า
 พิจารณารูปที่ 1 และรูปที่ 2 ยังขาดองค์ประกอบและท่าทาง
 รูปที่ 3 ยังขาดองค์ประกอบของภาพ

รูปที่ 4,5 และ 6 มีครบทั้ง 3 คุณสมบัติ ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกรูปที่ 5 ด้วย เหตุผลที่ว่า รูปที่ 5 มีท่าทางและอารมณ์ที่ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

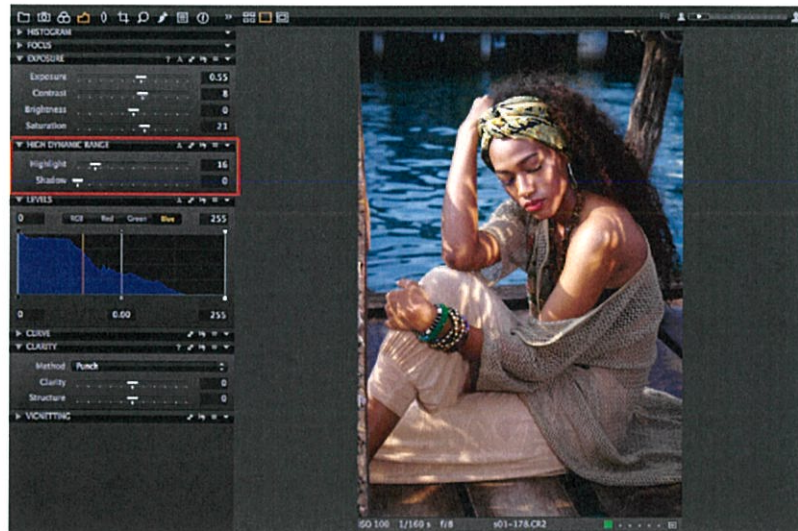
4.2 ตัวอย่างการแต่งภาพ

ข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรม Capture One ในการแต่งรูป เพราะมีตัวเลือกให้ปรับแต่งภาพเยอะ และโดยส่วนตัวข้าพเจ้ามีความถนัดในการใช้โปรแกรมนี้

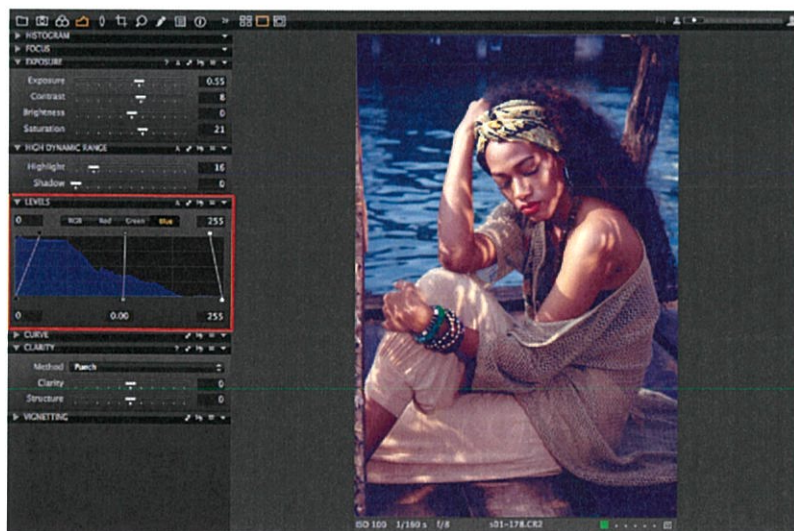

รูปที่ 67 การแต่งภาพ

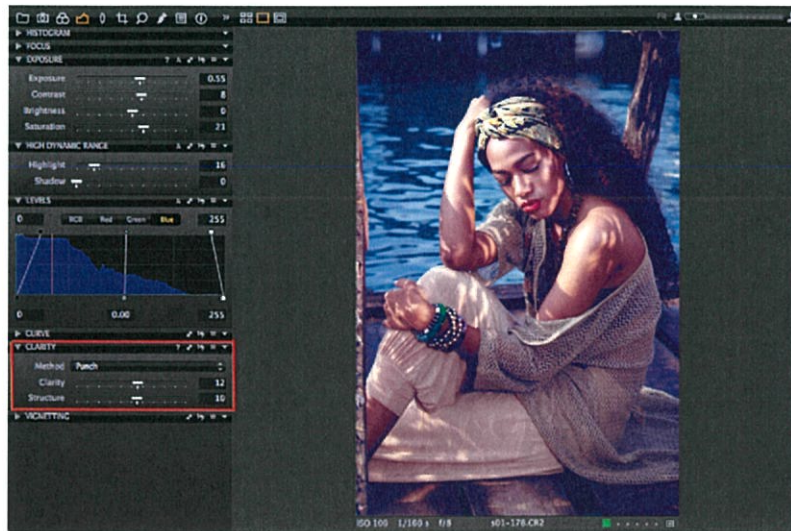
ขั้นตอนที่ 1 คือการปรับแสง คอนทราสต์และความเข้มของสีแบบที่อยากได้

รูปที่ 68 การแต่งภาพ
ขั้นตอนที่ 2 คือปรับส่วนที่เป็นไฮไลต์เพิ่มขึ้น

รูปที่ 69 การแต่งภาพ
ขั้นตอนที่ 3 ใส่คู่สี ม่วงเข้าไปในส่วนเงา และสีเหลืองเข้าไปในส่วนที่สว่าง
เหตุที่ทำแบบนี้เพราะว่าการจัดแสงแบบนี้ทำให้รายละเอียดในส่วนที่เป็นเงาหายไป

รูปที่ 70 การแต่งภาพ

ขั้นตอนที่ 4 คือการปรับเรื่องความคมชัดและรายละเอียดเล็กๆในรูป

ส่วนรูปอื่นๆเกณฑ์ในการตัดสินใจจะคล้ายๆกัน โดยคำนึงถึงอารมณ์ของแบบ เป็นภาพรวมและความสอดคล้องกับแนวความคิดเป็นหลัก

4.3 ตัวอย่างการจัดแสง

หลักการจัดไฟในงานของช่างเจ้าจะผสมกันระหว่างไฟแฟลช กระจกและแสงธรรมชาติ ไฟแฟลช ใช้เพื่อเปิดเงาเท่าที่ต้องการ ส่วนการใช้กระจกสะท้อนแสงแดด เข้าตัวแบบนี้ ช่างเจ้าได้จำลองมาจากการสะท้อนของแสงแดดกับผิวน้ำทะเล

สัญลักษณ์

แบบ

กล้อง

ไฟแฟลช

แสงแดด

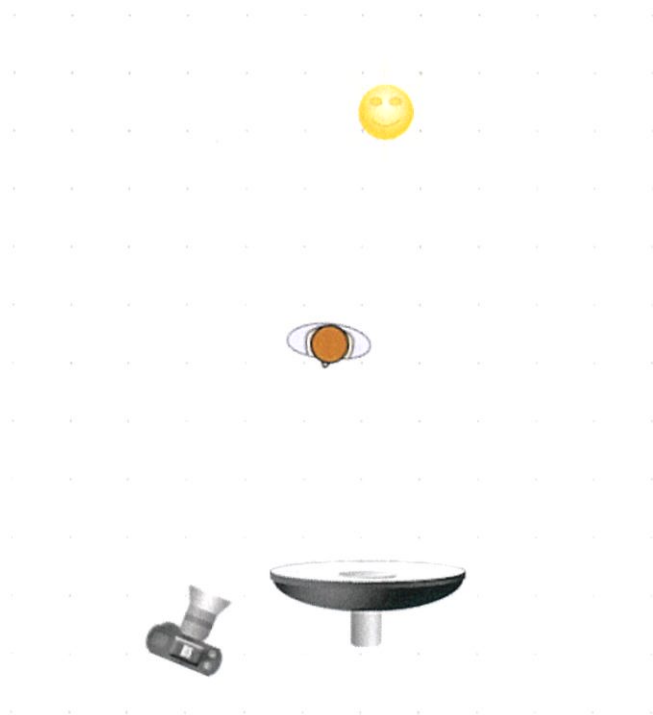

กระจก

4.3.1 ตัวอย่างการจัดแสง 1

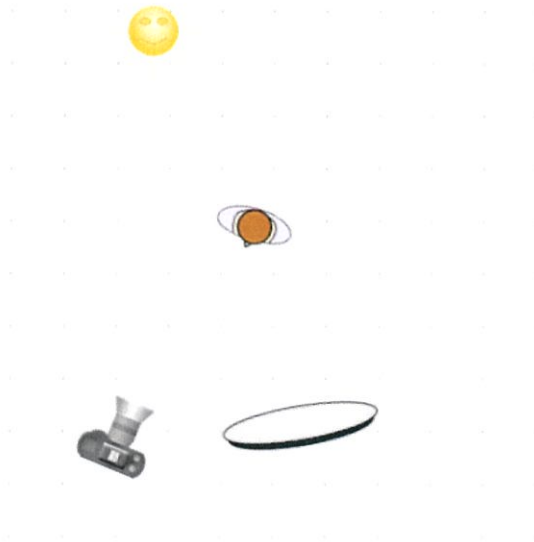
รูปที่ 71 การจัดแสง

4.3.2 ตัวอย่างการจัดแสง 2

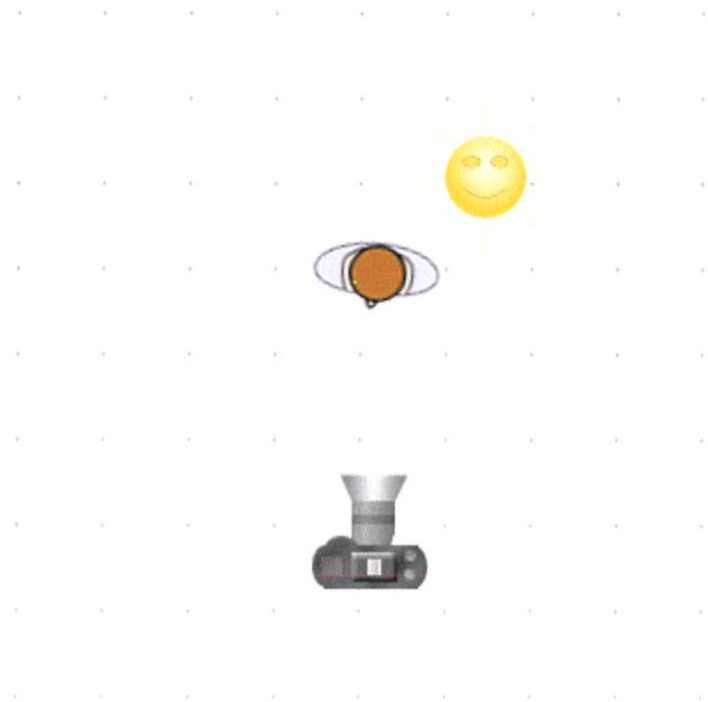
รูปที่ 72 การจัดแสง

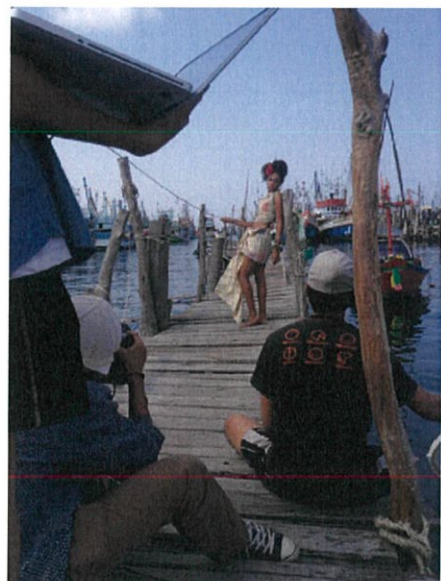
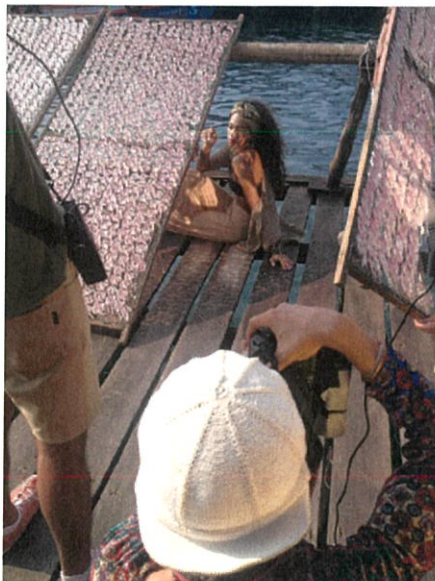
4.3.3 ตัวอย่างการจัดแสง 3

รูปที่ 73 การจัดแสง

4.4 เบื้องหลังการทำงาน

รูปที่ 74 เบื้องหลัง

บทที่ 5
ผลงาน

รูปที่ 75

รูปที่ 76

รูปที่ 77

រូបទី 78

รูปที่ 79

รูปที่ 80

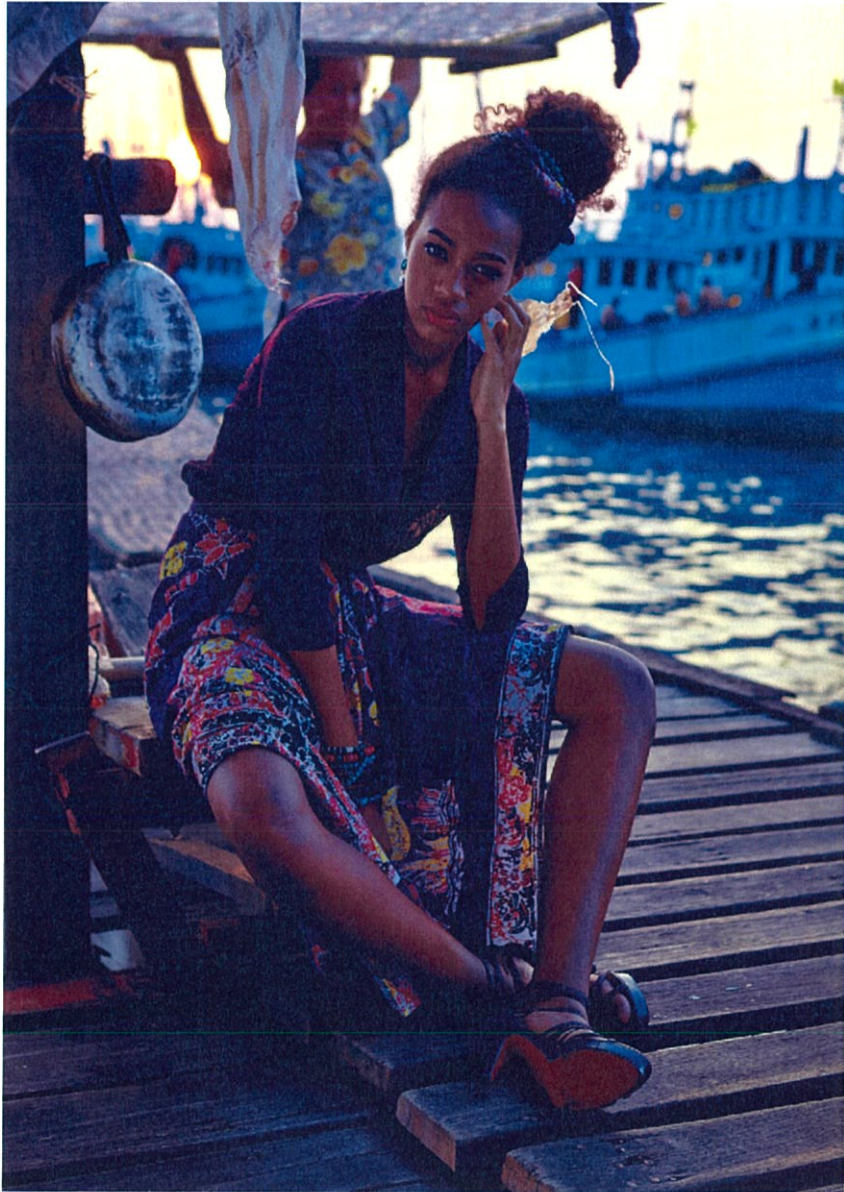
รูปที่ 81

รูปที่ 82

รูปที่ 83

รูปที่ 84

รูปที่ 85

บทที่ 6

บทสรุป

6.1 สรุปผลการทำงาน

จากการลงมือทำงานตั้งแต่กระบวนการคิดเรื่อยมาจนขั้นตอนการนำเสนอผลงานทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าในการทำงานนั้นต้องมีการจัดการ การวางแผนงานอย่างเป็น ขั้นตอน และต้องเป็นระเบียบ ได้รู้ข้อมูลเชิงลึกของเนื้อหาที่เราศึกษาอยู่และนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับใช้ให้เข้ากับการถ่ายภาพแฟชั่น รู้จักวิเคราะห์ช่างภาพเพื่อมาเป็น แนวทางในงาน ได้เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ที่จะนำมาปรับใช้กับงานได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ยังได้พบปัญหาระหว่างทำงานทุกๆ ขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการเตรียม งาน หรือแม้กระทั่งปัญหาระหว่างการถ่ายงาน ทุกปัญหาล้วนเป็นบทเรียนให้เราได้หา วิธีแก้ เพื่อให้ผลงานยังคงต้องเดินต่อไป

6.2 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานของข้าพเจ้ามีอยู่ 3 ปัญหาหลักด้วยกันโดยแบ่งเป็น ปัญหา ในระหว่างการเตรียมงาน 1 อย่าง และปัญหาในระหว่างการถ่ายทำ 2 อย่าง

1. ปัญหาในการจัดหาเสื้อผ้า ด้วยการเลือกผ้าที่เป็นผ้าพื้นบ้านแบบเฉพาะจึงยัง ไม่มี ผู้ที่ผลิตผ้าชนิดนี้ออกมาเป็นแฟชั่นซะทีเดียว ข้าพเจ้าจึงต้องซื้อผ้าชนิด นี้เพื่อนำมาประกอบเป็นชุด
2. ปัญหาเรื่องเวลาในการถ่ายทำ เนื่องจากในผลงานจะต้องบ่งบอกช่วงเวลาด้วย จึงต้องจำกัดเวลาในการถ่ายแต่ละช็อตเพื่อให้ได้ช่วงเวลาที่ต้องการ
3. ปัญหาเรื่องเทคนิคในการจัดแสง เนื่องจากเทคนิคที่จะใช้จะต้องใช้ความชำนาญ ในการจัดจึงต้องมีการเตรียมตัวกับผู้ช่วยเพื่อเวลาหน้างานจะได้ไม่มีปัญหา และ อีกปัญหาของเทคนิคนี้คือเมื่อใช้กระจกสะท้อนแล้วส่วนที่เป็นไฮไลต์จะสว่าง มากเมื่อปรับให้เป็นค่ากลาง ส่วนของเงาก็จะมีลดลงมาก จึงทำให้เกิดความเสี่ยง มากในการใช้

6.3 ค่าใช้จ่าย

- ค่าเสื้อผ้า 5,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายในวันถ่าย 2 วัน 10,000 บาท
- ค่าปริญญูป , เข็มกรอบ 6,000 บาท

รวมทั้งสิ้น 21,000 บาท

บรรณานุกรม

ข้อมูล

<http://www.flipbooksoft.com/upload/books/02-2012/db55891d942d798b90e1c90f9c523031/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B9%83%E0%B8%95%E0%B9%89.pdf>
<http://www.manager.co.th/travel/viewnews.aspx?NewsID=9560000131477>
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=244000>

รูปภาพ

<http://www.thaiart.in.th/index.php?topic=124.0>
<http://www.siamsouth.com/smf/index.php?topic=24280.0>
<http://www.trendhunter.com/trends/naturalistic-fashion>
<http://www.rag-pony.com/2013/07/my-favourite-beach-editorial-of-all-time.html>
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=244229>
<http://www.trendhunter.com/slideshow/island-paradise-looks>
<http://www.cristinacarracasophotography.com/>
<http://www.trendhunter.com/trends/cris-urena-elle-us#>
<http://www.trendhunter.com/trends/shala-monroque-vogue-japan-december-2011>
<http://www.trendhunter.com/trends/vogue-latin-america-april-2013>
<http://models.com/work/pani-magazine-moda-monika>
<http://krajewska-wieczorek.blogspot.com/>
<http://www.fashionghana.com/site/countryside-damsels-by-to-gomes-cape-verde/>
<http://www.fashionghana.com/site/fashion-shoot-sun-goddess/>
<http://www.shaddersafrica.com/stella-jeans-african-print-dresses-featured-in-divamoda-magazine-february-2013/>
<http://www.bamboobcn.com/en/photographers/andrea-varani/bio-daniel-riera/>
<http://www.omowrites.com/category/editorial/>
<http://www.marieclairvoyant.com/entertainment-news/plugged-in/fashion-photographer-ross-garrett-now-sponsored-by-nikon>
<http://fashionistas.com.gr/article.asp?id=5975>
<http://creativechina.cn.com/photography/li-qi>
<http://www.zeitgeistfilms.com/billcunninghamnewyork/aboutbill.html>
<http://malepatternboldness.blogspot.com/2011/01/yellow-tracing-paper-bill-cunningham-et.html>
<http://kcckl.wordpress.com/category/fashion/page/3/>

บรรณานุกรม(ต่อ)

รูปภาพ

<http://www.omowrites.com/category/editorial/>

<http://www.marieclairvoyant.com/entertainment-news/plugged-in/fashion-photographer-ross-garrett-now-sponsored-by-nikon>

<http://fashionistas.com.gr/article.asp?id=5975>

<http://creativechina.cn.com/photography/li-qi>

<http://www.zeitgeistfilms.com/billcunninghamnewyork/aboutbill.html>

<http://malepatternboldness.blogspot.com/2011/01/yellow-tracing-paper-bill-cunningham-et.html>

<http://kcckl.wordpress.com/category/fashion/page/3/>

<http://latimesblogs.latimes.com/alltherage/2011/03/before-cobra-snake-or-the-sartorialist-there-was-bill-cunningham-1.html>

<http://fashionistas.com.gr/article.asp?id=4852>

<http://awake-smile.blogspot.com/2013/02/miao-bin-si-in-stylist-magazine-issue.html#.UpkJs2QW3ZU>

<http://asianmodelsblog.blogspot.com/2008/09/ling-tan-editorial-for-cond-nast.html>

<http://we-are-awesome.com/blog/bill-cunningham-new-york-trailer/>

<https://picomeanslittle.com/blog/page/2/>

<http://www.details.com/blogs/daily-details/2014/03/bill-cunningham-new-york-historical-society-exhibit.html>

<http://fashionbombdaily.com/2011/12/01/snapshot-shala-monroque-by-tommy-ton-for-vogue-japan-december-2011/>